
VASTUVÕETUD TEKSTID

P8_TA(2016)0110

Ühise kalanduspoliitika välismõõde ja kalanduskokkulepped

Euroopa Parlamendi 12. aprilli 2016. aasta resolutsioon ühiste eeskirjade kohta ühise kalanduspoliitika välismõõtme ja kalanduskokkulepete rakendamiseks (2015/2091(INI))

Euroopa Parlament,

- võttes arvesse Euroopa Parlamendi ja nõukogu 11. detsembri 2013. aasta määrust (EL) nr 1380/2013 ühise kalanduspoliitika kohta, millega muudetakse nõukogu määruseid (EÜ) nr 1954/2003 ja (EÜ) nr 1224/2009 ning tunnistatakse kehtetuks nõukogu määrused (EÜ) nr 2371/2002 ja (EÜ) nr 639/2004 ning nõukogu otsus 2004/585/EÜ¹,
- võttes arvesse Euroopa Parlamendi ja nõukogu 15. mai 2014. aasta määrust (EL) nr 508/2014 Euroopa Merendus- ja Kalandusfondi kohta ja millega tunnistatakse kehtetuks nõukogu määrused (EÜ) nr 2328/2003, (EÜ) nr 861/2006, (EÜ) nr 1198/2006 ja (EÜ) nr 791/2007 ning Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrus (EL) nr 1255/2011²,
- võttes arvesse Euroopa Liidu toimimise lepingut,
- võttes arvesse Ühinenud Rahvaste Organisatsiooni 10. detsembri 1982. aasta mereõiguse konventsiooni;
- võttes arvesse Ühinenud Rahvaste Organisatsiooni 10. detsembri 1982. aasta mereõiguse konventsiooni piirialade kalavarude ja pika rändega kalavarude kaitset ja majandamist käsitlevate sätete 1995. aasta rakenduskokkulepet,
- võttes arvesse ÜRO Toidu- ja Põllumajandusorganisatsiooni vastutustundliku kalapüügi juhendit, mis võeti vastu 1995. aasta oktoobris, ning sellega seotud õigusakte ja suuniseid,
- võttes arvesse ohualti mereökosüsteemi mõistet, mis sõnastati ÜRO Peaassamblee aruteludel ja mis omandas suurema tähtsuse pärast ÜRO Peaassamblee resolutsiooni 61/105 vastuvõtmist 2006. aastal, ning asjaolu, et ohualtid

---

¹ ELT L 354, 28.12.2013, lk 22.

² ELT L 149, 20.5.2014, lk 1.

- mereökosüsteemid asuvad aladel, mida kalapüügitegevus võib kahjustada,
- võttes arvesse 2009. aasta Assooride teaduslikke kriteeriume ja suuniseid ökoloogiliselt või bioloogiliselt oluliste merealade kindlaksmääramiseks ja merekaitsealade representatiivsete võrgustike loomiseks bioloogilise mitmekesisuse konventsioonis sätestatud avamere ja süvamere elupaikades,
  - võttes arvesse oma 22. novembri 2012. aasta resolutsiooni ühise kalanduspoliitika välise mõõtme kohta¹,
  - võttes arvesse 16. ja 17. septembril 2015. aastal toimunud kaugsõidulaevastiku nõuandekomisjoni konverentsi järeldusi,
  - võttes arvesse kontrollikoja 20. oktoobri 2015. aasta eriaruannet nr 11/2015 „Kas komisjon haldab hästi kalandusalaseid partnerluslepinguid?“,
  - võttes arvesse kodukorra artiklit 52,
  - võttes arvesse kalanduskomisjoni raportit ja arengukomisjoni arvamust (A8-0052/2016),
- A. arvestades, et ÜRO Toidu- ja Põllumajandusorganisatsiooni (FAO) 2014. aasta aruande „Maailma kalanduse ja vesiviljeluse olukord“ kohaselt kasvas ülepuütud kalavarude arv jätkuvalt kuni 2008. aastani, kuid vähenes mõnevõrra 2011. aastal;
- B. arvestades, et EL on üks maailma suuremaid kalapüüdjaid, keda iseloomustab tugev kohalolu ja märkimisväärne aktiivsus kõigil maailma ookeanidel, mis väljendub kalalaevastike tegevuses, ELi kodanike erainvesteeringutes, ELi kahepoolsete kalanduskokkulepete võrgustikus, tema äärepoolseimates piirkondades ning osalemises kõigi suuremate piirkondlike kalandusorganisatsioonide töös, ning arvestades, et EL toetab häid tavasid ja inimõiguste austamist;
- C. arvestades, et maailma kalavarude säästev majandamine peab vältimatult hõlmama mitmepoolsust ja rahvusvahelist, sealhulgas kahepoolset koostööd; arvestades, et ELil on oluline osa merede ja ookeanide ülemaailmsel haldamisel ning et ÜPP aluseks peab olema selle algmääruses sätestatud kaugeleulatuv ja rahvusvahelise mõõtmega kokkusobiv nägemus;
- D. arvestades, et FAO avaldas hiljaaegu vabatahtlikud suunised säästva väikesemahulise kalapüügiga tegelevatele ettevõtetele, milles püstitatakse, eriti arengumaade jaoks, selliste ettevõtetega seotud eesmärgid;
- E. arvestades, et EL on suur kalandustoodete (nii ELi laevastike poolt püütava kui ka imporditud kala) turg ja suurim kalandustoodete importija, kelle arvele langeb küll vaid 8 % maailma kogupüügist, kuid kes tarbib mahuliselt 11 % maailma kalatoodangust ja kuhu imporditakse väärtuseliselt 24 % kalandustoodetest; arvestades, et ELil on suur töötlev tööstus märkimisväärse sotsiaalse mõõtmega, mida tuleb kaitsta;
- F. arvestades, et uue ÜPP välismõõde hõlmab rahvusvahelisi lepinguid ja väljaspool

---

¹ ELT C 419, 16.12.2015, lk 175.

riiklikku jurisdiktsiooni olevatel aladel asuvaid püügipiirkondi ning arvestades, et bioloogilise mitmekesisuse konventsioon ja FAO nõuavad vastavalt ökoloogiliselt või bioloogiliselt oluliste merealade ja ohualdiste mereökosüsteemide kindlaksmääramist, ning et piirkondlike kalandusorganisatsioonide seisukohalt on merekaitsealad olulised ökosüsteemipõhise majandamise abivahendid;

- G. arvestades, et piirkondlike kalandusorganisatsioonide kvoodid põhinevad peamiselt varasematel püükidel, mille tulemuseks oli arenenud riikide soodusjuurdepääs maailma kalavarudele; arvestades, et nüüd tuleb kasutada mõningate piirkondlike kalandusorganisatsioonide kehtestatud kvootide jaotamise kriteeriume, et võtta arvesse kalapüüki arenevates rannikuriikides, kes on paljude põlvkondade kestel sõltunud kohalikest kalavarudest, millist asjaolu ELil tuleb jätkuvalt arvestada;
- H. arvestades, et tuleb teha vahet Norra, Islandi ja Fääri saartega sõlmitud nn põhjamaade kokkulepetel ning muude riikidega sõlmitud säästva kalapüügi partnerluslepingutel;
- I. arvestades, et EL peab Euroopa Liidu toimimise lepingu artikli 201 lõike 1 põhjal taotlema poliitikavaldkondade arengusidusust, mille kohaselt liit võtab arengukoostöö eesmärgi arvesse muu sellise poliitika puhul, mida ta rakendab ja mis tõenäoliselt mõjutab arengumaid;
- J. arvestades, et mõnel juhul ei ole piisavalt andmeid kalavarude seisundi ning kohalike ja kolmandate riikide laevastike kogupüükide kohta selliste kalavarude puhul, mida EL püüab kolmandate riikide vetes või mis on mõeldud ELi turu jaoks, milline asjaolu raskendab paljude segalepingute juures lubatud kogupüüki ületavate varude suuruse hindamist, mida nõuab ÜRO mereõiguse konventsioon; arvestades, et soovitatav oleks suurendada selliste andmete hulka ja läbipaistvust;
- K. arvestades, et EL peaks kõigi võimalike vahenditega tagama, et kolmandate riikidega sõlmitavad säästva kalapüügi lepingud oleksid kasulikud nii ELile kui ka asjaomastele kolmandatele riikidele, sealhulgas nende elanikele ja kalandussektoritele;
- L. arvestades, et piraatluse probleem kahjustab ka piirkondi, kus kahe- ja mitmepoolsete kalanduskokkulepete raames toimub reguleeritud kalapüük;
  - 1. tunneb heameelt, et esimest korda lisatakse ÜPP algmäärusesse välismõõtmele pühendatud peatükk, sealhulgas miinimumnõuded kahepoolsetele lepingutele, kohustus tugevdada piirkondlike kalandusorganisatsioonide vahelist koostööd ja nende võetavate meetmete kokkusobivust, selgesõnaline viide nii ELi vetes kui ka väljaspool neid kehtivatele ühtsetele normidele ning deklaratsioon, et meetmed peavad tuginema parimatele saadaolevatele teaduslikele nõuannetele;
  - 2. rõhutab, kui tähtis on tagada kalandus-, keskkonna- ja kaubanduspoliitika ning arengukoostöö vaheline kooskõla;
  - 3. tunnustab kehtiva õigusraamistiku järjepidevuse ja ühilduvuse säilitamise ja laiendamise tähtsust;
  - 4. nõuab kalanduse jaoks oluliste komisjoni üksuste, st merendus- ja kalandusasjade peadirektoraadi, rahvusvahelise koostöö ja arengu peadirektoraadi ning kaubanduse peadirektoraadi vahelist tihedamat koostööd;

5. rõhutab, et ökoloogiliselt, sotsiaalselt ja majanduslikult säästva, läbipaistvusel ja valitsusväliste huvigruppide, eriti elatise teenimisel kalapüügist sõltuvate kutseliste kalurite osalemisel põhineva kalanduse edendamine ELi ja tema kahepoolsete ja muude lepingute kohaste partnerite poolt on väga tähtis selleks, et tagada rannikukogukondade ja mereökosüsteemide tulevik, kohaliku tööstuse areng, kala püüdmise, töötlemise ja kaubastamisega loodavad töökohad ning kalapüügi panus toiduainetega kindlustatusse;
6. rõhutab ökosüsteemide kaitse edendamise ja kalavarude maksimaalse jätkusuutliku saagikuse tagamiseks vajalikust kõrgemal tasemel säilitamise tähtsust, kuna rikkalikumad kalavarud on oluline eeldus kolmandate riikide rannakalurikogukondade arengu tagamiseks kooskõlas FAO vabatahtlike suunistega säästva väikesemahulise kalapüügi tegevatele ettevõtetele;
7. rõhutab vajadust toetada kohalike kogukondade arengut, kelle elatis sõltub peamiselt kalapüügist ja kalandussektoriga seotud tegevustest; toonitab, et on vaja tugimeetmeid, millega edendada tehnosiiret ja oskusteabe edasiandmist, püügi võimsuse haldamist, mitmepoolseid partnerlusi ja muid investeringuid kalandussektori hüvanguks;
8. tuletab meelde, et keskkonnanõuded, mis peavad kehtima ka väljaspool ELi toimival kalapüügil, hõlmavad ökosüsteemipõhise käsituse kohaldamist kalavarude majandamisel ning ettevaatuspõhimõtet, et võimaluse korral 2015. aastaks taastada kasutatavad kalavarud maksimaalse saagikuse saamiseks vajalikust kõrgemal tasemel ja seda taset hoida, ning hiljemalt 2020. aastaks täita sama eesmärk kõigi kalavarude suhtes;
9. rõhutab, et ÜPP välismõõtmelise kõigi aspektide eelduseks peavad olema võrdsed ja vastastikku kasulikud suhted ELi, selle liikmesriikide ja nende partnerite vahel kogu maailmas, seda nii kahepoolsete (säästva kalapüügi partnerluslepingud) kui ka piirkondlike kalandusorganisatsioonidega sõlmitud mitmepoolsete lepingute puhul, et edendada kohaliku kalandussektori säästvat arengut; rõhutab, et poliitikavaldkondade arengusiduse nõude kohaselt peab samasugune võrdsus kajastuma ka kolmandate riikidega sõlmitavates ELi kaubanduslepingutes;
10. palub, et komisjon lisaks ÜPP välismõõtmelisele äärepoolseimate piirkondadega seotud kaalutlused, sealhulgas kolmandate riikidega sõlmitud kahepoolsed lepingud, tagamaks, et äärepoolseimate piirkondade kohalik kalandus neist kasu saab;
11. tunnustab kaugsõidulaevastiku nõuandekomisjoni tehtud tööd oma seisukoha väljatöötamisel läbivaadatud ÜPP välismõõtmelise kohta ning selle rakendamisel koos kolmandate riikide sidusrühmadega;
12. nõuab, et ELi turul õiglase konkurentsi tagamiseks kehtestaks ja edendaks EL oma kalandusega seotud välistegevustes (püük, töötlemine ja turustamine) kõige kõrgeimaid sotsiaalseid ja keskkonnanõudeid ning rakendaks rangeid ja mõjusaid kontrolli- ja inspekteerimismeetmeid, tagades samas kõigi oma tegevuste läbipaistvuse;
13. tunnustab ÜKP välismõõtmelise tähtsust töökohtade loomisel nii ELis kui ka väljaspool ning ELi turgude (ja mõnel juhul kohalike turgude) kalaga varustamisel, samuti

vahendina ELi tehnilise, rahalise ja teadusabi andmiseks kolmandatele riikidele, eeskätt abina teadusuuringute ning kontrolli- ja järelevalvesüsteemide täiustamisel ja sadamainfrastruktuuride arendamisel;

14. on rahul sellega, kuidas EL on viimastel aastatel ÜKP välismöödet senisest oluliselt paremini hallanud nii säästva kalapüügi partnerluslepingute kui ka nende täitmise osas, mistõttu ELi laevastikud on kõigi kaugpüügilaevastike seas üldjuhul ühed kõige paremad kõrgete sotsiaal- ja keskkonnanõuete täitjad; leiab, et EL peaks rahvusvahelisel tasandil selliseid sotsiaal- ja keskkonnanõudeid edendama piirkondlike kalandusorganisatsioonide ja oma säästva kalapüügi partnerluslepingute kaudu;
15. tunnistab, et kui ELi laevastik mõnes püügipiirkonnas tegevuse lõpetab, võidakse tema püügiõigused jagada teistele laevastikele, kes järgivad hoopis madalamaid kaitse-, majandamis- ja säästvusnõudeid, kui need, mida EL kaitseb ja propageerib;
16. on seisukohal, et kalandussektori toetamine ELiga säästva kalapüügi partnerluslepingud sõlminud riikides on eluliselt tähtis, et rahuldada nende riikide kasvavaid vajadusi seoses kalanduse haldamise, teadusalase võimekuse, taristute rajamise ja hooldamise, kalandusinspektorite ja laevameeskondade koolitamise ning kala pakkumise ja kättesaadavusega, pidades silmas partnerriikide elanike toiduga kindlustatust, ja kõigele lisaks veel ka naiste töö toetamisel kalandussektoris;
17. nõuab seepärast kalanduskokkulepete põhjal antava valdkondliku toetuse ja arengukoostöö raames olemasolevate vahendite, eriti Euroopa Arengufondi tegevuse paremat seostamist ning kalandusvaldkonna projektide rahastamise ja valdkondliku toetuse kasutamise täielikku läbipaistvust, et tagada ELi vahendite nõuetekohane kasutamine;
18. kordab, et vajatakse paremaid teaduslikke andmeid varude seisundi ning saagi ja püügikoormuse kohta ELi vetest väljaspool, eelkõige teatavate rannikuäärsete arenguriikide vetes, ning et Euroopa Merendus- ja Kalandusfondi ja Euroopa Arengufondi raames on rahalised vahendid selle jaoks olemas;
19. märgib, et kontrollikoja hiljutise, kalandusalaseid partnerluslepinguid käsitleva aruande kohaselt on praktikas osutunud väga raskeks täita nimetatud lepingute üht põhieesmärki – püüda ainult maksimaalset jätkusuutlikku saagikust ületavaid, nn ülemääraseid varusid, kuna puudub usaldatav teave kalavarude ja kohalike laevastike või partnerriikide vetesse püüdma lubatud kolmandate riikide laevastike püügikoormuste kohta; sellega seoses rõhutab usaldusväärsete teadusandmete ning kalandusalaste partnerluslepingute tulemuslikkuse sõltumatu järeelhindamise tähtsust;
20. nõuab, et EL peaks säästva kalapüügi partnerluslepingute ja piirkondlikes kalandusorganisatsioonides tegutsemise kaudu püüdma ühtlustada tingimusi kõigi välisriikide tuunipüüki ning väikeste pelaagiliste ja põhjalähedaste liikide püüki teostavate laevastike juurdepääsuks Aafrika vetele, et luua soodsad tingimused säästvalt ja vastutustundlikult tegutsevate kalurite jaoks;
21. nõuab, et laiendataks sõltumatuid vaatlusprogramme, mis aitavad teostada varude seiret ja teadusandmete kogumist;

22. on veendunud, et üksnes kalavarude piirkondlik majandamine koos vaatlusprogrammide ning sadamas ja merel teostatava inspekteerimise ja piirkondlike kontrollisüsteemidega võimaldab jõuda pika rändega liikide ning piirialade ja jagatud kalavarude säästva ja õiglase kasutamiseni, mida nõutakse ÜRO mereõiguse konventsioonis ning selle konventsiooni piirialade kalavarude ja pika rändega kalavarude kaitset ja majandamist käsitlevate sätete rakenduskokkuleppes;
23. märgib, et pika rändega liikide ja paljude muude kalavarude majandamise õigusraamistik on olemas tuunipüügi ja teiste piirkondlike kalandusorganisatsioonide kaudu, kuid teatavad kalavarud jäävad piirkondlike kalandusorganisatsioonide võrgustiku alt välja, ja nõuab tungivalt, et komisjon töötaks selle tagamiseks, et kõiki asjaomaseid kalavarusid hakkaksid võimalikult kiiresti majandama piirkondlikud kalandusorganisatsioonid;
24. kutsub komisjoni üles eraldama rohkem rahalisi vahendeid piirkondlikele kalandusorganisatsioonidele, arvestades nende suurt tähtsust võitluses ebaseadusliku, teatamata ja reguleerimata kalapüügi (ETR-kalapüük) vastu;
25. tunneb muret, et teatavate, eelkõige avamerel mitte esinevate jagatud kalavarude osas puudub ikka veel tõhus piirkondliku koostöö ja majandamise foorum; peab seda tõsiseks probleemiks, eelkõige Lääne-Aafrika väikeste pelaagiliste liikide varude puhul, millel on strateegiline tähtsus toiduga kindlustatuse seisukohalt, nagu märgitakse Rahvusvahelise Mereõiguse Kohtu hiljuti avaldatud nõuandvas arvamuses¹;
26. nõuab, et EL oma mõju kasutades tagaks, et kõiki piirkondliku mõõtmega kalavarusid majandaksid piirkondlikud kalandusorganisatsioonid; eelkõige nõuab, et EL forsseeriks Kesk-Atlandi idaosa kalastuskomitee (CECAF) kujundamist pigem tõeliseks piirkondlikuks kalandusorganisatsiooniks kui FAO piirkondlikuks kalandusalaseks nõuandeorganiks;
27. on veendunud, et kõikjal, kus ELil on juurdepääs teistele, näiteks põhjalähedaste liikide varudele, peab EL edendama ühtviisi kõigi suhtes kohaldatavaid meetmeid, et tagada harmoonia tööndusliku ja väikesemahulise kalapüügi vahel, mis võib eeldada võõnditeks jaotamist kohaliku väikesemahulise kalapüügi kaitsmise eesmärgil;
28. nõuab süvamere liikide ja elupaikade, eelkõige eriti kergesti kahjustatavate või ökosüsteemi pikaajalise jätkusuutlikkuse jaoks oluliste liikide ja elupaikade põhjalikumalt uurimist ja paremat kaitset;
29. soovib komisjonil edendada piirkondlike kalandusorganisatsioonide sisest püügiõiguste tasakaalustatud jaotamist, võttes arvesse nii keskkonna- kui ka sotsiaalset mõju, toiduainetega kindlustatuse vajadust ning arenguriikide püüdlusi arendada oma kalandust; märgib, et igasugune püügiõiguste ümberjaotamine peab hõlmama kõiki, nii riikide kui ka kaugpüügi laevastikke, ning selle aluseks peavad olema asjaomase piirkondliku kalandusorganisatsiooni väljatöötatud sobivad jaotuspõhimõtted;

---

¹ Rahvusvahelise Mereõiguse Kohtu nõuandev aramus, 2. aprill 2015, vastusena allpiirkondliku kalanduskomisjoni esitatud taotlusele.
https://www.itlos.org/fileadmin/itlos/documents/cases/case_no.21/advisory_opinion/C21_AdvOp_02.04.pdf

30. tunneb heameelt algmääruses kehtestatud nõude üle, et kõigile nendes riikides tegutsevatele välismaistele laevastikele, kellega ELil on säästva kalapüügi partnerlusleping, tuleb anda samaväärsed juurdepääsutingimused, millega edendatakse säästvat kalandust, kuna see on oluline meede tagamaks, et muud avamerelaevastikud tegutseksid ELiga ühesuguste nõuete alusel ega kahjustaks neid nõudeid; soovitab komisjonil seda nõuet jõuliselt järgida;
31. nõuab, et EL kasutaks oma säästva kalapüügi partnerluslepingute võrgustikku ja piirkondlikes kalandusorganisatsioonides peetavaid läbirääkimisi selle tagamiseks, et meie partnerriigid piiraksid kõigi kaugpüügilaevastike juurdepääsu nn ülemäärastele varudele, nagu seda nõutakse ÜRO mereõiguse konventsioonis ja ühises kalanduspoliitikas ja nagu seda nõuab ka EL, ning et eelisjuurdepääs antaks laevastikele, kes kasutavad asjaomases piirkonnas ja asjaomaste varude suhtes ökoloogiliselt ja sotsiaalselt kõige säästlikumaid püügiviise;
32. on mures selle pärast, et kui uue protokolliga peetavad läbirääkimised peaksid venima, võib kahe protokolliga kehtivuse vahelisel ajal kalapüügitegevus katkeda; palub komisjonil tagada ettevõtjatele õiguslik ja majanduslik kindlus, tagades kalapüügi jätkumise kahe protokolliga vahelisel ajal;
33. tunnistab, et tähtis on luua koos arengumaadega avaram raamistik, mis hõlmaks ka kalapüügile eelnevaid ja järgnevaid tarneketi osi;
34. soovitab ELil hoiduda säästva kalapüügi partnerluslepingute alastest läbirääkimistest riikidega, kes sallivad korrupsiooni;
35. tunnistab, et tähtis on rajada koos arengumaadega avaram raamistik, milles kalandus seostatakse muude arenguküsimustega;
36. peab tähtsaks püügilitsentside tunnustamist diplomaatiliste kanalite kaudu;
37. tunnistab kalanduse ja eriti väikesemahulise kalapüügi tähtsust arengumaade jaoks, kuna see soodustab toiduainetega kindlustatust, kohalikku majandust ja nii meeste kui ka naiste tööhõivet, kahjustamata seejuures sellist tööhõivelist kalapüüki, mis toimub vastutustundlikult ja läbipaistvalt ning tagab rannikupiirkondade sotsiaalmajandusliku arengu ja kalatoodetega varustatuse;
38. rõhutab, et ELil on vaja täita oma kohustusi keskkonnasõbraliku ja sotsiaalselt jätkusuutliku kalanduse edendamisel arenguriikides arengumaade kalandust mõjutavate ELi poliitikavaldkondade (abi, kaubandus, kalandus) kaudu;
39. rõhutab, et tähtis on kaasata naised kogu väärtusahelasse, alates rahastamisest kuni kalatoodete töötlemise ja/või turustamiseni; on kindel, et naiste kaasamine niisugustesse tegevustesse suurendab nende majanduslikku ja sotsiaalset mõjuvõimu ja aitab sellega suurel määral soolisi palgalõhesid kaotada; nõuab ELi suhetes arenguriikidega suuremat tähelepanu võrdõiguslikkusega seotud prioriteetidele;
40. rõhutab vajadust edendada kohalikku arengut valdkondliku abi ja partnerriikide kalanduse mõjuvõimu suurendamise kaudu, milleks tuleb eeskätt tugevdada säästvat vesiviljelust, arendada ja kaitsta väikesemahulist kalapüüki, koguda paremaid teaduslikke andmeid kohalike kalavarude seisundi kohta ja soodustada kohaliku erasektori algatusi; nõuab, et EL oma säästva kalapüügi partnerluslepingute kaudu

soodustaks häid valitsemistavasid, eeskätt kalandusest saadavate riigitulude ja rahaliste hüvitiste head haldamist;

41. on seisukohal, et EL peaks innustama kolmandaid riike, alustades nendest, kellega ta peab läbirääkimisi säästva kalapüügi partnerluslepingute üle, kehtestama reguleeriva raamistiku ELiga asutatavate ühissettevõtete ning muude ELi osaluste jaoks püügi-, töötlemis- ja turustamissektoris; on seisukohal, et selline raamistik on parim vahend, et tagada ühissettevõtete loomise ja tegutsemise vastavus kõrgetele säästvus- ja läbipaistvusnõuetele, nagu seda edendatakse reformitud ÜPPs, ja ühtlasi tagab see ELi huvide parema õigusliku stabiilsuse säästva kalapüügi toetamisel kolmandates riikides;
42. nõuab läbipaistvuse, aruandekohustuse ja sidusrühmade osavõtu pidamist kõige olulisemateks elementideks ELi kalandusalastes suhetes kolmandate riikidega;
43. rõhutab, et ÜPP peab hõlmama ühissettevõtete raames kolmandate riikide kalatööstusesse tehtavaid Euroopa investeringuid; rõhutab, et EL peaks säästva kalapüügi partnerluslepingute kaudu edendama partnerriikidega dialoogi reguleeriva raamistiku loomiseks, mis tagaks, et EList või teistest riikidest pärit partneritega loodud ühissettevõtted kalapüügi, töötlemise ja turustamise valdkonnas tegutseksid läbipaistvalt, ei konkureeriks kohaliku väikesemahulise kalapüügiga ning aitaksid edendada asjaomase riigi eesmärke;
44. võtab arvesse kontrollikoja aruannet, milles rõhutatakse mõningates uuemates protokollides kehtestatud mahuliste püügikvootide täitmata jätmise kulukust; palub seepärast, et komisjon võimalikult hoiduks selles valdkonnas ELile asjatute kulude tekitamisest;
45. on veendunud, et Euroopa Parlamendile tuleks anda praeguse nõuandemenetlusega võrreldes aktiivsem roll, ning nõuab parlamendi kohest ja täielikku teavitamist säästva kalapüügi partnerluslepingute sõlmimise või uuendamise menetluse kõigil etappidel, et suurendada protokollide läbipaistvust ja demokraatlikku aruandekohustust;
46. tunnistab ÜPP välismõõtme tähtsust töökohtade loomisel nii ELis kui ka meie partnerriikides, sealhulgas säästva kalapüügi partnerluslepingute raames kohalike laevameeskondade palkamisel; soovib ELi laevadel võimaluse korral alati lossida saak esmaseks töötlemiseks oma partnerriikides; nõuab, et ELi kalandusalastesse eeskirjadesse ja säästva kalapüügi partnerluslepingutesse lisataks töökaitset ja ininväärseid töötingimusi käsitlevad dokumendid (eriti seoses Rahvusvahelise Tööorganisatsiooni konventsiooniga nr 188), et tagada ELi ja kolmandate riikide kodanikele võrdväärsed töötingimused, palgad, töötajate õiguste kaitse ja koolituse tase;
47. väljendab sügavat heameelt kõige uuemas, Mauritaaniaga sõlmitud protokollis sisalduvate läbipaistvussätete üle, mille kohaselt Mauritaania kohustub avalikustama kõik nii riikide kui ka eraettevõtjatega sõlmitud lepingud, millega antakse välisriikide laevadele juurdepääs Mauritaania majandusvööndile, ning nõuab selliste läbipaistvussätete lisamist kõigisse säästva kalapüügi partnerluslepingutesse;
48. on väga rahul ka asjaoluga, et Mauritaaniaga sõlmitud protokolliga antakse ELi laevastikule eelisõigus püüda selle riigi ülemääraseid kalavarusid, ning soovib

komisjonil võtta see eeskujuks muude kolmandate riikidega protokollide üle peetavatel läbirääkimistel, võttes arvesse ELi laevastikule kehtestatud kõrgeid säästvusnõudeid;

49. soovib tungivalt komisjonil tagada, et samasugused läbipaistvussätted lisataks ka muudesse tulevastesse protokollidesse, mis parandaks tunduvalt läbipaistvust summaarse püügikoormuse ja juurdepääsutingimuste osas; nõuab, et üldsusele oleks kättesaadav teave kõigi Mauritaania vetesse kalastama lubatud laevastike laevade kogupüükide ja seonduvate juurdepääsutingimuste kohta;
50. palub komisjonil, et see nendes rahvusvahelistes organisatsioonides, mille töös ta osaleb, soovitaks kolmandatel riikidel avaldada ka muude, riikide või eraettevõtjatega sõlmitavate lepingute tingimused, sealhulgas püügiloa saanud laevade tunnusandmed ning nende tegevuse ja püügi andmed; samuti soovib kolmandatel riikidel täita piirkondlike kalandusorganisatsioonide resolutsioone kalanduskokkulepete läbipaistvuse edendamise kohta;
51. soovib muudel kolmandatel riikidel kaaluda piirkondlike kalandusorganisatsioonide soovitusi, resolutsioone ja otsuseid, millega edendatakse asjaomastes majandusvööndites sõlmitavate kalanduskokkulepete läbipaistvust;
52. on seisukohal, et komisjon peaks läbipaistvuse parandamiseks võimalikult kiiresti looma andmebaasi, mis hõlmaks kõiki ELi laevaomanike poolt või nende nimel kohalike või piirkondlike asutustega või kolmandate riikidega sõlmitud kalavarudele juurdepääsu andmist käsitlevaid eraviisilisi lepinguid, sealhulgas juurdepääsutingimusi, laevastiku lubatavat püügivõimsust, laevade andmeid ja lepingutest tulenevaid püügitegevusi, ning et selline andmebaas, välja arvatud ärisaladusi sisaldavad andmed, peaks olema üldsusele kättesaadav;
53. märgib, et laevaomanikud sõlmivad eraviisilisi lepinguid selliste kolmandate riikide valitsustega, mis jäävad ühise kalanduspoliitika kohaldamisalast välja; väljendab muret selle üle, et komisjoni ei ole sellistest lepingutest süstemaatiliselt teavitatud; kardab, et see võiks teatud tingimustel põhjustada ebaausat konkurentsi nii arenguriikide kohalike kalurikogukondadega kui ka kahepoolsete lepingute alusel töötavate ELi laevaomanikega;
54. on seisukohal, et säästva kalapüügi partnerluslepingute alusel kalastavate laevade suhtes, mis ei täida oma kohustusi, näiteks ei anna oma liikmesriigile kalapüügiloa tingimuste kohaselt nõutavat teavet, tuleks kohaldada kalapüügi kontrolli käsitlevas määruses ning ETR-kalapüügi määruses ette nähtud karistusi, sealhulgas vajaduse korral keelduda neile püügiloa andmisest;
55. peab kahetsusväärseks, et varasemates välislaevastiku suuruse hinnangutes on kasutatud hõlmataivate laevaliikide kohta erinevaid määratlusi, mistõttu olemasolevad hinnangud ei ole võrreldavad ja on võimatu analüüsida laevastike suurusi ja muutumist aja jooksul, mis kahjustab tõsiselt läbipaistvust; andmete ajalise võrreldavuse saavutamiseks soovib komisjonil töötada välja selline välislaevastiku määratlus, mis hõlmab kõiki ELi vetest väljaspool tegutsevad laevu, pöörates seejuures vajalikul määral tähelepanu nn põhjamaade kokkulepete eripäradele;
56. märgib, et Vahemere üldise kalanduskomisjoni tegevusele vaatamata on samades

püügipiirkondades tegutsevate ELi ja kolmandate riikide laevastike suhtes kohaldatavate eeskirjade erinevused tekitanud ELi kaluritele suuri probleeme; leiab, et EL peab Vahemere basseinis rohkem pingutama koostöö tihendamiseks kohalike asutuste, piirkondlike organisatsioonide, teadusasutuste, vaatluskeskuste ja eri riikide kalandusklastritega; on seisukohal, et ELil on oma osa Vahemere laevade vahel tekkivate erimeelsuste lahendamisel, ning palub komisjonil kaaluda küsimust nende kalurite toetamisest ja abistamisest, kellel tekib sageli vastasseise kolmandate riikide laevadega, ja seada sisse tihedam koostöö Vahemere lõunaranniku riikidega;

57. tunneb heameelt nende ELi lipu all sõitvate laevade nimede hiljutisest avaldamist, kellele on antud luba kalapüügiks ELi vetest väljaspool, ja nõuab, et komisjon avaldaks regulaarselt sellist teavet, sealhulgas nende laevade tegevuse ja püükide kohta;
58. märgib, et läbipaistvus on kalanduse sidusrühmadega, eelkõige kalapüügist elatisena sõltuvate kutseliste kaluritega konsulteerimise ja nende teadliku osalemise eeltingimus; on seisukohal, et sellist konsulteerimist ja osalemist tuleks edendada säästva kalapüügi partnerluslepingutes, sealhulgas lepingute ja protokollide üle peetavatel läbirääkimistel, nende täitmisel, valdkondliku toetuse jaotamisel ja kasutamisel, piirkondlikes kalandusorganisatsioonides tehtavas töös ning arengukoostöö projektide rakendamisel;
59. märgib, et algmäärus sisaldab sätet, mille kohaselt nõutakse ELi registrist kustutatud ja seejärel uuesti registrisse kantud laevadelt teabe esitamist nende uuesti registrisse kandmisele eelnenud tegevuse kohta; on seisukohal, et seda nõuet tuleks tugevdada, nii et enne laeva registreerimist tuleb komisjonile esitada selle kõigi varasemate registreerimiste andmed ja kanda need ühenduse laevastikuregistri andmebaasi;
60. tunnustab ELi siiani tehtud tööd võitluses ETR-kalapüügi vastu, mis ohutab kalavarusid ja kujutab endast ebaausat konkurentsi seaduslike kalurite suhtes; tunnustab ETR-kalapüügi määruse panust säästva kalapüügi edendamisse maailmas; on seisukohal, et tänu ELi kui maailma suurima kalaturu keskele rollile suudab ta tagada teiste riikide, sealhulgas oma säästva kalapüügi partnerluslepingute vastaspoolte, samuti rahvusvaheliste osapoolte toetuse selleks, et saavutada ETR-kalapüügi ühine käsitus ja mõjus ülemaailmne selle vastu võitlemise kord;
61. soovib välja töötada kõigi rahvusvahelistes vetes seilavate laevade registreerimise unikaalse rahvusvahelise süsteemi;
62. rõhutab, et ETR-kalapüügi määrust tuleb kohaldada rangelt, objektiivselt, läbipaistvalt, mittediskrimineerivalt ja ühtselt, et luua riikidele ja laevastikele võrdsed konkurentsitingimused, ning soovib komisjonil ja liikmesriikidel selliselt toimida; lisaks on seisukohal, et määruse edukuse tagamiseks ei tohi seda allutada ELi kaubanduspoliitika lühiajalistele vajadustele ega luua sellega ELi kalanduse ärihuvide jaoks ebaõiglaselt paremaid konkurentsitingimusi;
63. palub komisjonil uurida võimalust lisada ETR-kalapüügi määrusesse töötingimusi reguleerivad sätted;
64. rõhutab, et säästva kalapüügi partnerluslepingud peaksid tagama ka merekalatoodete täieliku jälgitavuse;

65. on veendunud, et selleks, et mitte vähendada kõnealuse määruse edukust võitluses ETR-kalapüügi vastu, tuleks ELi läbiräägitavate kahe- ja mitmepoolsete kaubanduslepingutega edendada keskkonnasäästlikke ja sotsiaalselt õiglasi tingimusi kalandustoodete tootmisel asjaomastes kolmandates riikides, kasutades selleks asjakohaseid koguselisi ja kvalitatiivseid piiranguid ELi turule pääsemisel; lisaks on veendunud, et sellised tingimused peaksid olema mis tahes kala või kalatoodete Euroopa turule laskmise eelduseks, ning et Euroopa turule ei tohiks lasta kala või kalatooteid, mille vastavus nimetatud tingimustele ja tarbijakaitsenõuetele ei ole tagatud;
66. on veendunud, et tarbijad peaksid teadma, millistes sotsiaalsetes, majandus- ja keskkonnatingimustes kala püüti ja töödeldi;
67. soovib lisada kahe- ja mitmepoolsetesse kaubanduslepingutesse sõnaselge viite ETR-kalapüügi määrusele ja selles sätestatud nõuetele; soovib komisjonil teha ettepaneku peatada kaubandussuhted ETR-kalapüügi määruse artiklis 31 määratletud kolmandate riikidega;
68. nõuab tungivalt, et komisjon lisaks ETR-kalapüügi määrusesse kaubanduse kontrolli- ja ekspertsüsteemiga (TRACES) sarnase süsteemi, mille kaudu kontrollida ja võrrelda laevade ja püügisertifikaatide andmeid, või kehtestaks imporditud töödeldud toodete kontrolli miinimummäära;
69. peab oluliseks anda punase või kollase kaardi saanud riikidele üksikasjalikke suuniseid ja jälgida nende tegevust;
70. väljendab heameelt kalalaevade „haavatavateks“ liigitamise üle operatsiooni Atalanta tegevuse käigus ning palub ELi laevastikku ka edaspidi toetada ja kaitsta;
71. on seisukohal, et ÜRO läbirääkimistel uue rahvusvaheliste ookeanide haldamise süsteemi loomiseks väljaspool riiklikku jurisdiktsiooni olevatel aladel peab eesmärgiks olema luua selline kord, mis võimaldab rahvusvaheliste ookeanide loodusvarade uurimist ning võrdõiguslikku, säästvat ja ettevaatlikku kasutamist ning muu hulgas võimaldab jätkata tööd ökoloogiliselt või bioloogiliselt oluliste merealade väljaselgitamiseks, et moodustada sidus merekaitsealade võrgustik;
72. tuletab meelde komisjoni kohustust toimida aluslepingute täitmise järelevalvajana, kes tagab, et liikmesriigid täidavad nende kodakondsust omavate isikute ja nende laevade välistegevuse suhtes nõuetekohase hooldsuse kohustust, ning nõuab, et EL võtaks arvesse Rahvusvahelise Mereõiguse Kohtu hiljutist nõuandvat arvamust, mille kohaselt on kahepoolsete lepingute korral lipuriigiks EL;
73. teeb presidendile ülesandeks edastada käesolev resolutsioon nõukogule ja komisjonile.